

Kościan, dnia 11 października 2017 r.

**Zaproszenie do składania ofert
w postępowaniu, którego wartość szacunkowa nie przekracza
równowartości kwoty 30 000 euro**

Znak sprawy **262.9.2017**

1. Nazwa i adres Zamawiającego: **Muzeum Regionalne w Kościanie, ul. Rynek 1, 64-000 Kościan**
 2. Przedmiot zamówienia: dostawa/robota budowlana/usługa
 3. Szczegółowy opis zamówienia: **Rysunkowa, udźwiękowiona prezentacja z elementami animacji przedstawiająca historię kościańskich sukienników i proces wytwarzania sukna. Szczegółowy opis znajduje się w załączniku.**
 4. Termin wykonania zamówienia **22 grudnia 2017r.,**
 5. Okres gwarancji i rękojmi **5 lat.**
 6. Warunki płatności **Przelew na konto w ciągu 14 dni od wystawienia faktury.**
 7. Inne wymagania **Doświadczenie w realizacji podobnych zleceń, przedstawienie port folio z wcześniej zrealizowanych tego typu projektów.**
 8. Kryteria oceny ofert **50% cena i 50% projekt graficzny i przysłanie przykładowej sceny animacji pracy warsztatu tkackiego.**
4. Sposób przygotowania oferty oraz miejsce i termin składania ofert.

Ofertę należy złożyć w formie pisemnej:

- a) osobiście w siedzibie... **Muzeum Regionalne w Kościanie, ul. Rynek 1, 64-000 Kościan**
- b) przesać na adres.....**Muzeum Regionalne w Kościanie, ul. Rynek 1, 64-000 Kościan**
- c) faxem na numer
- d) w wersji elektronicznej na e-mail: muzeum@koscian.pl przy jednoczesnym telefonicznym potwierdzeniu wysłania oferty pod nr te. 65 512 29 34

w nieprzekraczalnym terminie do dnia **26 października 2017 r. do godz. 14.00**

/-/ Dariusz Kram
dyrektor Muzeum Regionalnego w Kościanie

Udźwiękowiona, animowana prezentacja przedstawiająca proces wytwarzania sukna

Założeniem opowieści jest przedstawienie dojrzałym odbiorcom, 6 - 10 minutowej, udźwiękowanej animowanej prezentacji, przedstawiającej historię kościańskiego sukiennictwa i proces wytwarzania sukna - od strzyżenia owiec po czynności wykończeniowe gotowego materiału.

I. Zamówienie składa się z następujących elementów:

- 1) Nagranie audio, wraz z jego udźwiękowieniem na podstawie przygotowanego tekstu (załącznik nr 1).
- 2) Przygotowanie animacji stanowiącej wizualizację załączonego tekstu, w oparciu o przykładowe ilustracje, mapy, oraz wytworzone przez oferenta grafiki (załącznik nr 2).

Zamawiający zaznacza, że jest otwarty na wszelkie sugestie Wykonawcy, co do ilustrowania i animacji poszczególnych scen.

II. W skład nagrania audio wchodzi:

Nagranie załączonego tekstu przez lektora, wgranie jako tła stonowanej muzyki/motywu dźwiękowego. Wgranie dodatkowych efektów dźwiękowych jak: odgłosy zwierząt - owiec, dźwięki strzyżenia nożycami, stukot maszyn sukienniczych, gwar targowiska, stukot stęporów w foluszu, dźwięki młyna wodnego itp.

III. Animacja powinna obrazować nagrany tekst, w taki sposób by wyświetlany obraz był spójny z odczytaną przez lektora treścią. Zamawiający proponuje wykorzystanie w prezentacji grafik stylizowanych na rysunki techniczne z ruchomymi elementami, ilustracji przypominających średniowieczne ryciny, mapy itp. Budynki lub przedmioty, o których mowa w tekście nie zachowały się do naszych czasów, należy zatem odtworzyć ich domniemany wygląd np., dom cechowy, postrzygalnia, folusz itp. Odbiorcy to młodzież i osoby dorosłe. Zamawiający zaznacza, że jest otwarty na wszelkie sugestie i propozycje Wykonawcy, co do formy prezentacji.

IV. Prezentacja wyświetlana będzie na płycie wiórowej pomalowanej na kolor ciemnoszary za pomocą rzutnika multimedialnego.

V. Zamawiający udostępni wykonawcy plik tekstowy do nagrania audio, wszelkie dostępne u zamawiającego materiały ikonograficzne, możliwe do wykorzystania w przygotowywanej animacji np.: znak ochronny kościańskich sukienników, dawne herby miasta, plan miasta, herby cechów miejskich w tym sukienników, zdjęcia zabudowy miasta znajdujące się na dioramie Kościana z XVII w. Przykładowe grafiki ilustrujące proces wytwarzania sukna znajdują się w m.in. w publikacji A. Mączak „Sukiennictwo Wielkopolskie XIV – XVII w.” Warszawa, 1955.

VI. Wykonawca musi posiadać doświadczenie w realizacji podobnych przedsięwzięć oraz zobligowany jest do przedstawienia zamawiającemu port folio z wcześniej zrealizowanymi projektami.

VII. Wykonawca zobowiązany jest do udzielenia minimum 5 letniej rękojmi na przygotowaną przez siebie animowaną opowieść.

VIII. Zamawiający zastrzega sobie możliwość negocjowania cen i parametrów oferty z potencjalnym wykonawcą przed ostatecznym wyborem.

IX. Zamawiający zastrzega sobie możliwość nie dokonania wyboru oferty bez podawania przyczyn.

X. Wycena – 50 % cena, 50% projekt graficzny

Najniższa cena - 5 pkt.

Przygotowanie animacji przykładowej sceny - 2 pkt.

Estetyka całości projektu - 3 pkt.

Tekst opowieści – do nagrania audio

Kolorem niebieskim zaznaczono propozycje dotyczące zawartości poszczególnych scen – są to wyłącznie sugestie. Zamawiający zaznacza, że jest otwarty na wszelkie pomysły i propozycje Wykonawcy, co do formy prezentacji.

W 1472 roku król Kazimierz Jagiellończyk nadał kościańskim sukiennikom, pierwszy znany w Rzeczypospolitej znak ochronny. Ołowiana plomba, przedstawiająca wieżę z orłem, chroniła i gwarantowała najwyższą w Rzeczypospolitej, jakość sukna wytwarzanego w królewskim mieście.

(Przykładowa scena: Wizerunek Kazimierza Jagiellończyka, wizerunek znaku ochronnego herb miejski z XV w.)

Sukiennicy zwani także knapami, byli jednym z najliczniejszych kościańskich cechów. Ich początki sięgają końca XIV w., a największa świetność przypadała na okres od drugiej połowy XV do połowy XVII w. Wtedy też, w Kościanie mieściła się siedziba wielkopolskiego związku sukienników, zrzeszającego 36 miast.

(Przykładowa scena: Zaprezentowanie sylwetki sukiennika i scena transakcji)

Jako jedyni w mieście posiadali dom cechowy, w którym przechowywano skarbiec i organizowano spotkania członków cechu. Warsztaty knapskie znajdowały się przy ulicy Sukienniczej, a ich liczba dochodziła nawet do 50. Wielokrotnie sukiennicy piastowali w Kościanie ważne urzędy, wójta czy burmistrza. Sukiennik Michał Thila pełnił funkcję burmistrza aż pięć razy.

(Przykładowa scena: Mapa miasta z XVIII w z zaznaczoną ulicą sukienniczą)

Czym zatem zajmowali się ci ważni dla miasta rzemieślnicy i dlaczego w Kościanie tak prężnie rozwijało się wytwarzanie tkanin?

(Przykładowa scena: Pojawiają się znaki zapytania)

Położone wzdłuż rzeki Obry pastwiska i łąki sprzyjały hodowli owiec. Owce zapewniały przede wszystkim wełnę, z której tkano sukno.

(Przykładowa scena : Mapą ziemi kościańskiej i rzeka Obrą)

Strzyżenie odbywało się dwa razy w roku, na wiosnę oraz na jesień, przy czym strzyża jesienna była lepszej jakości. Sukiennikom, zależało głównie na zwalczaniu konkurencji oraz zapewnieniu sobie monopolu na zakup wełny.

(Przykładowa scena: Strzyżenie owiec)

Królewski przywilej z 1520 roku, gwarantował kościańskim sukiennikom wyłączność zakupu surowca na targu miejskim, w okresie od Wielkanocy do 29 września czyli do dnia św. Michała. Zapewniało to rzemieślnikom łatwy dostęp do tańszej strzyży wiosennej, natomiast handel lepszą wełną jesienną, odbywał się bez żadnych ograniczeń. Mimo licznych starań, sukiennicy nigdy nie wywalczyli sobie

monopolu na zakup owczego runa. Sprzeciwiali się temu kupcy, partacze oraz hodująca owce szlachta.

(Przykładowa scena: Dokument przywileju przeplatany ze sceną sprzedaży sukna)

Przed rozpoczęciem strzyżenia wełnę należało wstępnie oczyścić. Runo ścinano niezwykle ostrożnie, aby nie skaleczyć skóry zwierząt.

Przędzenie poprzedzało oczyszczenie runa. Tak przygotowany surowiec gręplowano, czyli czesano niewielkimi drucianymi szczotkami, które rozdzielały włosy krótsze od dłuższych. Po umyciu i osuszeniu, wełnę przędzono na wrzecionach lub kołowrotkach. Zajmowały się tym kobiety zwane prządkami. Cienką przędzę przeznaczano na osnowę tkaniny, a grubszą na nić wątkową.

(Przykładowa scena: Czyszczenie, czesanie i przędzenie)

Przygotowanie osnowy ułatwiało snowadło

Tkaninę wykonywano na krosnach, na które zakładano osnowę. Materiał powstawał przez przełożenie nici wątku między pasmami osnowy. Dla ułatwienia i przyśpieszenia pracy wybrane pasma osnowy unoszono przy pomocy nicielnic. Przepleciony przez osnowę wątek każdorazowo dociskano tzw. grzebieniem. Po utkaniu sukno ściągało się z wałków krosna i jego jakość oceniał doświadczony sukiennik.

(Przykładowa scena : Zaprezentowane snowadło i warsztat tkacki wraz z animacją pracy warsztatu, dostosowana do narracji lektora).

Tak wykonany materiał folowano w młynach foluszowych, gdzie oczyszczano go z tłuszczów i zagęszczano. Na skutek folowania materiał kurczył się. Osiągano to przez ubijanie tkaniny w gorącej wodzie. Nurt rzeki poruszał koło wodne zwane foluszowym, to z kolei obracało wał, który wprawiał w ruch drewniane młoty zwane stęporami. Folowanie nie było zajęciem szczególnie męczącym jednak należało dbać o równomierne przesuwanie sukna pod pracującymi młotami. Z istniejących źródeł wiemy, że taki młyn znajdował się za kościańskim zamkiem starościńskim. Po folowaniu sukno rozciągnano na specjalnych ramach i drapano jego powierzchnię by nastroszyć włoski wełny.

(Przykładowa scena: Zaprezentowanie folusza i jego działanie)

Wykańczaniem sukna zajmowali się postrzygacze. Znanym kościańskim postrzygaczem był Mikołaj Broda. Włochatą powierzchnię tkaniny wyrównywano nożycami, podobnymi do tych jakimi strzygło się owce. Narzędzia te były bardzo ostre, ponieważ przycinano nimi nawet najcieńsze włoski. Zachowane z XVI wieku źródła wskazują, że jedna z kościańskich postrzygalni znajdowała się wraz z wagą miejską w przyrynkowej kamienicy.

(Przykładowa scena: Postrzyganie sukna)

Ostatnim zabiegiem, któremu poddawano sukno było prasowanie, w trakcie którego tkanina ulegała skurczeniu i osiągała ostateczny rozmiar. Tak przygotowany materiał sprzedawano w naturalnym kolorze albo farbowano na czerwono, brązowo, żółto, czarno lub szaro.

(Przykładowa scena: Farbowanie i sprzedaży na targowisku)

Wytwarzane przez kościańskich sukienników postawy sukna w zależności od okresu, miały różne wymiary. Przywilej króla Kazimierza Jagiellończyka z 1475 roku określał długość jednego postawu sukna na 35 łokci, czyli około 20 metrów natomiast kolejny z 1509 roku skracał długość postawu do 30 łokci.

(Przykładowa scena: Przedstawienie znaku ochronnego i dokumentu)

Kościańskie sukno trafiało na dwór królewski w Krakowie, do Królewca, czy Szczecina. Jego dystrybucje ułatwiał posiadany w Gnieźnie dom handlowy. Wśród nabywców często spotykano szlachtę oraz duchowieństwo. Złota era kościańskiego sukiennictwa dobiegła końca wraz z „Potopem” szwedzkim na skutek którego wielu sukienników straciło życie lub opuściło miasto.

(Przykładowa scena: Mapa i strzałki biegnące z Kościana do miejsc dystrybucji, zniszczenie miasta i rzemiosła sukienniczego przez Potop)

KONIEC

Poglądowe zdjęcia sali wystawowej wraz z miejscem gdzie wyświetlana będzie prezentacja.

Wnęka nad dioramą, w której wyświetlana będzie prezentacja - zdjęcie zrobione z ok. 20 cm od sufitu.

Miejsce emisji opowieści we wnęce szerokość 172 cm, wysokość 107 cm. łuk nad wnęką jest odsunięty od tylnej ściany na ok 20 cm

Co powinna zawierać oferta

Wycena i elementy obligatoryjne		Cena brutto
1.	Wycena prezentacji	
2.	Przygotowanie i przedstawienie przykładowej sceny prezentacji	-
3.	Załączenie portfolio z wcześniej zrealizowanymi projektami	-